

Ψευδάρθρωση περιφερικού άκρου βραχιονίου (κάτω πέρατος βραχιονίου)

Χριστόπουλος Παναγιώτης, Σκουτερης Δημήτριος, Δεδούση Γεωργία, Βασίλειος Ν. Ψυχογιός
Ε' ορθοπαιδικό τμήμα, μονάδα χεριού και μικροχειρουργικής, Γ.Ν. Ασκληπιείο Βούλας

ΣΚΟΠΟΣ

Η χειρουργική αντιμετώπιση των καταγμάτων του κάτω πέρατος βραχιονίου οστεοσύνθεση αποτελούν την ενδεδειγμένη θεραπεία για την πώρωσή τους με αποτελέσματα που κυμαίνονται από καλά έως μέτρια. Ωστόσο, αρκετές φορές οδηγούν σε ψευδάρθρωση δημιουργώντας σοβαρά προβλήματα αναπηρίας για τον ασθενή. Σκοπός αυτής της αναδρομικής μελέτης ήταν η παρουσίαση της εμπειρίας της κλινικής μας στην αντιμετώπιση αυτών των περιπτώσεων.

ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ

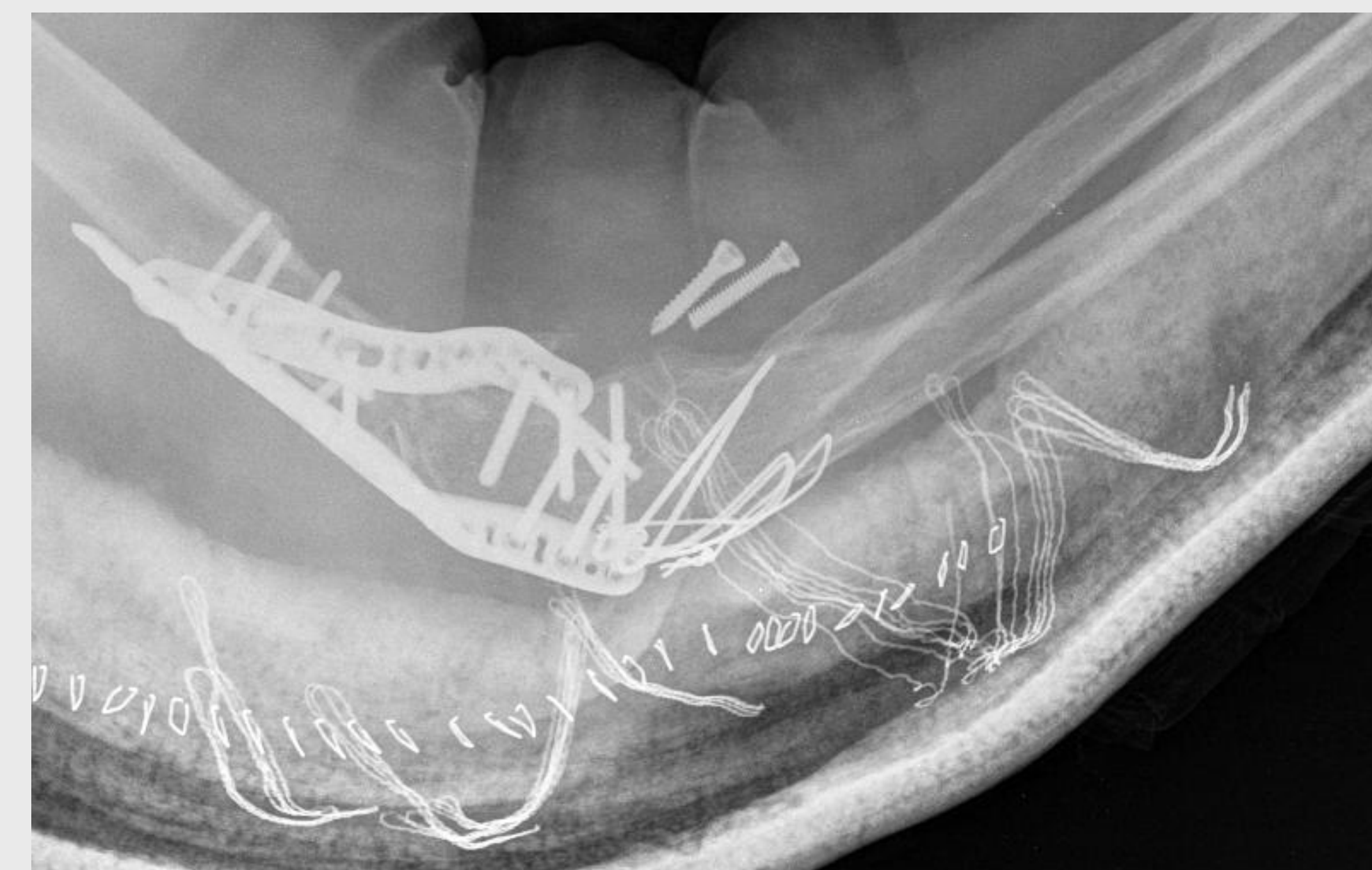
Η μελέτη αυτή περιλαμβάνει 7 ασθενείς που παρουσίασαν ψευδάρθρωση περιφερικού άκρου βραχιονίου μετά από την αρχική χειρουργική αντιμετώπιση με οστεοσύνθεση. Πρόκειται για 4 γυναίκες και 3 άνδρες με μέσο όρο ηλικίας τα 47 έτη (28-67 έτη). Ο μέσος χρόνος μεταξύ πρώτου και δεύτερου χειρουργείου ήταν 22 μήνες (5-30 μήνες), με αρχική αιτίαση και συμπτώματα άλγους, αστάθειας και απώλειας λειτουργικότητας της άρθρωσης του αγκώνα. Όλοι οι ασθενείς αντιμετωπίστηκαν με οπίσθια προσπέλαση και οστεοτομία ωλεκράνου, οστεοσύνθεση με χρήση δύο ανατομικών πλακών και οστικού μοσχεύματος.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Έξι από τους επτά ασθενείς παρουσίασαν πώρωση του κατάγματος με μέσο χρόνο πώρωσης τους 5 μήνες (3,5-10 μήνες). Ο μεταχειρητικός μέσος όρος κάμψης-έκτασης αγκώνα ήταν 76° (15°-125°). Ένας ασθενής παρουσίασε λοίμωξη που αντιμετωπίστηκε επιτυχώς με αντιβιοτική αγωγή, ενώ ένας ασθενής παρουσίασε συμπιεστική νευροπάθεια του ωλενίου νεύρου που αντιμετωπίστηκε χειρουργικά.

Μετεγχειρητικές ακτινογραφίες

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η εσωτερική οστεοσύνθεση με ανατομικές πλάκες και η χρήση οστικού μοσχεύματος αποτελεί την θεραπεία εκλογής στις περιπτώσεις ψευδάρθρωσης του κάτω πέρατος βραχιονίου. Ο λεπτομερής προεγχειρητικός σχεδιασμός, η οπίσθια εκτεταμένη προσπέλαση με οστεομία ωλεκράνου, η απελευθέρωση μαλακών ιστών και η κινητοποίηση του ωλενίου νεύρου σε συνδυασμό με μια σταθερή οστεοσύνθεση μπορούν να μεγιστοποιήσουν τα ποσοστά πώρωσης οδηγώντας σε καλύτερα λειτουργικά αποτελέσματα.